

JAZZFLITS NUMMER 414

26 FEBRUARI 2024

IN DIT NUMMER:

- 1 **BERICHTEN**
- 4 **JAZZ OP PAPIER**
Chick Webb
- 5 **JAZZ OP DE PLAAT**
Jakob Manz Project, Joel Ross,
Philipp Rüttgers, Ronin e.a.
- 8 **JAZZ OP HET PODIUM**
Stefan Bollani. Susanne Alt.

EN VERDER (ONDER MEER):

- 10 Gesprek met Fleurine (R. Huguenin)
- 15 AMVJ Jazzfestival 1960 (H v. Eeden)
- 16 Bebop in New York (Erik Carrette)

20,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2024

JF 415 KOMT 11 MAART UIT

BERICHTEN

Nieuw trompettalent debuteert bij Blue Engine

Medio maart verschijnt het debuutalbum van het aanstormende New Yorkse trompettalent Summer Carnago (22) bij Blue Engine Records, het huislabel van Jazz at Lincoln Center (NY). 'To Whom I Love' bevat negen 'liefdesbrieven', gericht aan evenzoveel mensen die een belangrijke rol in haar leven speelden. De plaat is geproduceerd door Sean Jones. Op twee tracks is B3 Hammondbespeler Joey De-Francesco nog te horen. Die overleed op 25 augustus 2022, een week na de afronding van het album. Carnago won reeds de nodige prijzen en is bezig met haar Masters Degree in Jazz Studies aan de Julliard School of Music. Ze is onder meer (het jongste) lid van de huisband van het televisieprogramma Saturday Night Live.

Maak kennis met Summer Camargo:
<http://tinyurl.com/2p5mt84v> (op 12 min)

ia 77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

TOEKOMST JAZZ MIDDELHEIM VERZEKERD

Het Antwerpse festival Jazz Middelheim is gered van de ondergang. Het festival werd eind 2022 meegesleurd in het faillissement van de toenmalige eigenaar, waarna de stad Antwerpen naar een nieuwe organisator op zoek ging. Die is nu gevonden in de combinatie Brosella en Paradise City. Dit jaar blijft het in september nog bij een afgeslankte versie, maar vanaf 2025 komt er weer een volwaardig Jazz Middelheim.

Sfeerbeeld van Jazz Middelheim 2022. (Foto: Steven Hendrix)

Bij het Antwerpse bestuur meldden zich acht kandidaten voor een doorstart. De winnende combinatie 'respecteert de geschiedenis van Jazz Middelheim en de klassieke jazztraditie, maar kijkt ook met een open blik naar de toekomst en hebben oog voor vernieuwing in de jazz', zo meldt een gemeentelijk persbericht. Wethouder voor cultuur Nabilla Ait Daoud: "Veel jazz- en festivalliefhebbers zullen het graag horen met mij: de toekomst van het jazzfestival in Antwerpen is verzekerd, we laten de traditie niet los! Bovendien op de plek waar het festival zijn wortels heeft, want jazz in Antwerpen is vergroeid met Park Den Brandt. We kijken reikhalzend uit naar een festival dat gezellig en intiem zal zijn, dat tegelijk verleden en toekomst van de jazz eert, dat Antwerpen opnieuw op de internationale jazzkaart zet." Of de festivalnaam 'Jazz Middelheim' blijft, is nog niet zeker.

Reünie originele Head Hunters

Voor het eerst sinds 1973 staat toetsenist Herbie Hancock op 14 augustus weer op het podium met zijn originele Head Hunters-formatie. Dat wil zeggen: Harvey Mason (drums), Bennie Maupin (sax) en Bill Summers (percussie). Basist Paul Jackson is inmiddels overleden en wordt vervangen door Marcus Miller. De reünie is eenmalig, zo meldt de website van de Hollywood Bowl in Los Angeles, waar het optreden zal plaatsvinden. 'Head Hunters', het album waarop vier van de musici te horen zijn, verscheen in 1973. Het was een verkoopsucces en kreeg ook goede kritieken. Op de plaat voegde Hancock aan zijn jazz een dosis funk toe.

Antwerps concert

Mal Waldron op plaat gezet

Ter gelegenheid van Record Store Day verschijnt op 20 april een dubbelalbum van pianist Mal Waldron, dat op 30 september 1995 live werd opgenomen in De Singel in Antwerpen. Waldron is te horen met saxofonist Steve Lacy, bassist Reggie Workman en drummer Andrew Cyrille. 'The Mighty Warriors: Live In Antwerp' is een productie van Zev Feldman en komt uit bij zijn Elemental Music.

Salle De Jonge (Persfoto)

Culturele Prijs Goes voor drummer Jan van Duikerens Fingerprint

Drummer Salle De Jonge krijgt de Culturele Prijs Goes. Hij is onder meer lid van de formatie Fingerprint van trompettist Jan van Duikerens. De Culturele prijs is voor een Goesenaar die een bijzondere culturele prestatie leverde. De Jonge krijgt 'een cultureel geschenk' dat in overleg met hem wordt bepaald. Tijdens de prijsuitreiking op 8 maart in Goes treedt De Jonge op met Jan van Duikerens (trompet), Tom Beek (tenorsax), Hugo den Oudsten (bas), Timothy Banchet (toetsen) en Jesse van Ruller (gitaar).

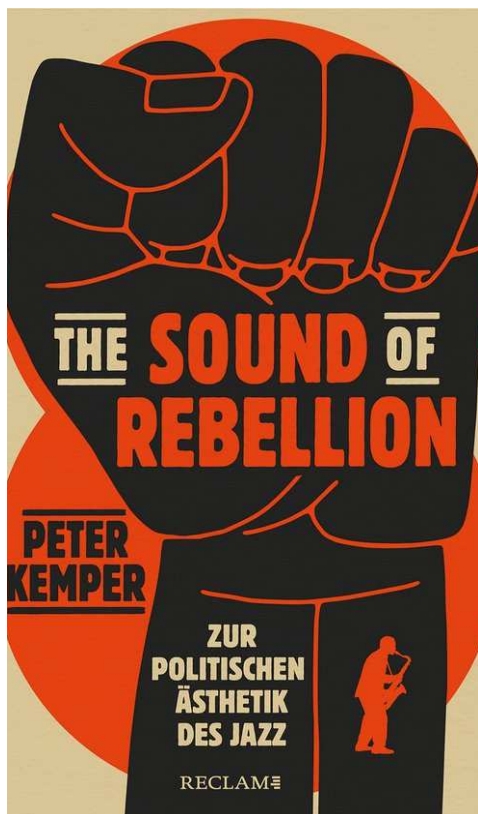
Springbandlid Harry Miller in december 1979.

(Foto: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

SOCIAAL FONDS JAZZ & IMPROVISERENDE MUSICI VIERT VEERTIGJARIG BESTAAN

Om het veertigjarig bestaan van het Sociaal Fonds Jazz & Improviserende Musici te vieren zijn op 10 maart in het Amsterdamse Splendor een middag lang concerten met onder meer de formatie All Ellington. Dan wordt tevens het noodlottig verkeersongeval herdacht dat de Springband van Willem van Manen in november 1983 overkwam. Daarbij kwamen drie orkestleden om het leven. Het Fonds werd naar aanleiding van dit ongeluk opgericht.

Het ongeluk vond plaats na afloop van een optreden van de Springband in Baarle-Nassau. Op de weg terug naar Amsterdam raakt het voertuig door een storm van de weg en komt tegen een boom tot stilstand. Trompettist Jeff Reynolds en trombonist Joep Maessen zijn op slag dood. Tenorsaxofonist Maarten van Norden, trompettist Louis Lanzing en bassist Harry Miller raken zwaargewond. Van Norden en Lanzing herstellen na een lange revalidatie, maar Miller bezwijkt op 16 december 1983 in het ziekenhuis aan zijn verwondingen. Van Manen is zwaar aangeslagen en besluit zijn Springband op te heffen. Het Sociaal Fonds Jazz- en Improviserende Musici werd in maart 1984 opgericht om musici van de Springband te ondersteunen. De doelstelling van het Sociaal Fonds Jazz- en Improviserende Musici veranderde in de loop van de jaren. Iedereen die werkzaam is als jazz- of improviserend musicus kan tegenwoordig in geval van nood een beroep doen op het Fonds. Het gaat daarbij nadrukkelijk om gevallen die niet gedekt zijn door verzekeringen en dergelijke. Tijdens het herdenkingsconcert treden vier duo's op. Speciaal is het duo van de ex-Springbandleden saxofonist Ab Baars en drummer Martin van Duynhoven. Ook onder anderen pianist Albert van Veenendaal, saxofoniste Ada Rave en violiste Mary Oliver treden op.

Nieuw boek over jazz en rebellie verschenen

Onder de titel 'The Sound of Rebellion' is een boek van de Duitse journalist Peter Kemper verschenen over de 'politieke esthetiek' van de jazz. Kemper behandelt de emancipatie van Afro-Amerikanen in de afgelopen honderd jaar en legt een link naar de jazz. Kemper beschrijft de belangrijkste stilistische mijlpalen en staat stil bij de invloedrijkste persoonlijkheden en de invloedrijkste strategieën van politieke rebellie. Musici als trompettist Louis Armstrong en bassist Charles Mingus zagen hun werk als een uitdrukking van een leven waarin ze te maken hadden met alledaags en institutioneel racisme. Peter Kemper onderzoekt hoe ver de impact van een politiek begrepen jazz reikt, waar het esthetische potentieel en waar de grenzen ervan liggen. Het boek is verkrijgbaar bij uitgeverij Reclam (alleen in het Duits) en telt 752 pagina's.

In deze video licht Kemper zijn boek kort toe: <http://tinyurl.com/53938yn9>

RADIOGIDS OOSTERBUREN

Bij onze Oosterburen is elke dag op diverse radiostations jazz te beluisteren. Download hier de actuele gids met alle jazzprogramma's van deze week. In de gids staan links om direct via internet te luisteren: <http://tinyurl.com/3caj938b>.

Candy Dulfer. (Foto: Carin Verbruggen)

CANDY DULFER EN YELLOWJACKETS OP PROGRAMMA VIJFTIGSTE JAZZ IN DUKETOWN

De Yellowjackets (met saxofonist Bob Mintzer en drummer Will Kennedy), saxofoniste Candy Dulfer en zangeres Jazzmea Horn zijn de publiekstrekkingen van het komende festival Jazz In Duketown. De vijftigste editie van het gratis toegankelijke festival is van 17 tot en met 19 mei in 's Hertogenbosch.

De Londense saxofoniste Emma Rawicz staat als veelbelovend nieuw talent op het programma. Verder kan worden uitgekeken naar de komst van jazzfusion-hiphopgroep Radiohop, het Gentse trio Dishwasher, het Nederlands-Belgische project Ntjam Rosie meets Licks & Brains, het Paul van Kemenade Classic Quintet en het Zwitserse funktrio The Next Movement. Voor de allereerste keer zal het nieuwe Theater aan de Parade dienen als binnenlocatie. Onder meer het Peter Beets New Jazz Orchestra zal hier, samen met Sven Hammond, optreden. Jazz in Duketown is met circa 125.000 bezoekers het grootste gratis jazzfestival van Nederland.

JAZZ OP PAPIER

CHICK WEBB

Stephanie Stein Crease.
Rhythm man : Chick Webb
and the beat that changed America

New York : Oxford University Press,
 2023

XIV, 346, [24] pag.

ISBN 978-0-19-005569-1

hardb., met stofomslag.

Prijs 48,15 euro

De eerste zelfstandige uitgave over Chick Webb was die van een bewonderaar, tevens collegadrummer: Chet Falzerano. (zie Jazzflits nr. 252, 8-2-2016). Hij gaf weliswaar een welkom overzicht van het reilen en zeilen van de drummer-bandleider, maar had verder geen research gedaan betreffende een aantal tot nu toe nog steeds onopgehelderde zaken. Van Stephanie Stein Crease, auteur van een goed ontvangen biografie over Gil Evans, is er nu een degelijke en grondig voorbereide biografie en mogen we verwachten dat zij ons daarover nadere informatie verschaft.

Om te beginnen is daar het geboortjaar. Eens hield men dat op 1909, maar omdat Webb in 1926 al bandleider was werd dat betwijfeld. Reden om het te vervroegen en wel naar 1907 en zelfs naar 1902. De jongste naslagwerken houden het nu weer op 1909! Stein Crease ontdekte dat de juiste geboortedatum – 10 februari 1905 - destijds wel was geregistreerd, maar bij Webbs overlijden in 1939 het fout was gegaan. Gevolg was, dat ook de grafsteen het onjuiste jaar vermeldt. Het fenomenale boekwerk van Jaap van de Klomp uit 2008 met foto's van de graven van zo'n honderdvijftig jazzmusici er nog eens bijgehaald en het klopt: met als onderschrift zowaar het correcte geboortjaar. Een huwelijksakte bleek onvindbaar. Wel had Chicks 'huisgenoot' Sally eerder een huwelijk gesloten. Zij was toen zestien, maar ging door voor iemand van achttien! Dergelijke feiten doen je opnieuw verbaasd staan hoe slordig Amerika toen met zijn administratie omsprong.

Over de tweede kwestie kunnen we korter zijn: niet een valpartij was de oorzaak van zijn tbc, maar Webb liep op jonge leeftijd een zeldzame vorm van die ziekte op, die zich verspreidde naar zijn ruggenmerg. Dr. Frederick J. Spencer zocht het allemaal uit: zie zijn boek 'Jazz and Death' (University Press of Mississippi, 2002).

Naast de mutaties in de band, de engagements, de tournees, de plaatopnamen enzovoort, zijn er hoofdstukken over Webbs karakter, zijn drumtechniek, zijn instrumentarium en natuurlijk de entree van Ella Fitzgerald. Daarnaast is er uitgebreid aandacht voor de omstandigheden waarin hij zijn band bij elkaar hield. Er blijkt uit hoe theaterdirecteuren, impresario's, kortom, al die zakenlieden eromheen (én de weldoeners, Helen Oakley Dance bijvoorbeeld) in feite het bestaan van een band bepalen. Uitvoerig wordt beschreven hoe het er in de Savoy toeging: het interieur, de beroepsdansers, het publiek, de 'battles'. Ik vond één zinnetje over de wijze waarop de uitslag werd bepaald: de winnaar was de band die het meeste applaus kreeg (pag. 216). In veel gevallen eindigden de 'battles' trouwens onbeslist.

Naast de gebruikelijke noten en een bibliografie is er een uitgebreide, ongewone index, in die zin dat in vele lemma's nog eens een aparte chronologie is aangebracht.

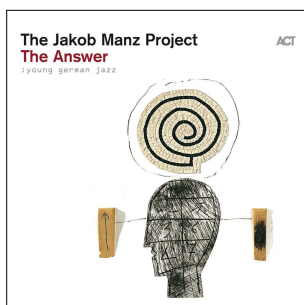
Een misser is de discografie: de vormgeving is afwijkend, niet alle titels worden genoemd, plaatnummers ontbreken en ik mis de sessie met Mezz Mezzrow (7 mei 1934). Zoiets kun je het beste aan specialisten overlaten.

Het fotokatern is maar zozo: reproducties van enkele aankondigingen, een paar huiselijke kiekjes, veel bekend materiaal; ik had ze graag groter afgedrukt gezien.

Na een gedetailleerde beschrijving van Webbs uitvaart gaat de band verder onder de naam van Ella Fitzgerald, maar het zakelijk beleid en de verdeling van de arrangementen vallen toe aan verschillende leden van de band en daarbuiten. Na verloop van tijd begint de leegloop – 'er zijn teveel leiders' - en begint zangeres Ella Fitzgerald haar solocarrière. **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

THE JAKOB MANZ PROJECT The Answer ACT

Met Jakob Manz hebben we het over een aanstormend Duits saxofoon talent. De 22-jarige Manz had op zijn negentiende al een contract bij ACT en nu op zijn 22ste komt hij met 'The Answer', zijn tweede cd voor dit label. Hoewel Manz ook al als gastsolist heeft opgetreden bij onder andere de SWR en de WDR big-band, is The Jakob Manz Project zijn eigen (vrienden)clubje. Normaal gesproken is het een viermansformatie, maar voor deze cd is de band uitgebreid met percussionist Karl-F. Degenhardt.

De grote voorbeelden voor deze jonge jongens zijn volgens henzelf bassist Marcus Miller, saxofonist David Sanborn en de Brecker Brothers. Zeker met de toevoeging van Degenhardt op percussie mag daar de naam van Spyro Gyra niet aan ontbreken. De melodietjes, het geluid en de stijl van spelen van Manz komen aardig in de buurt van saxofonist Jay Beckenstein. Zeker in het eerste nummer van deze cd 'The answer' is de invloed van Spyro Gyra zeer hoorbaar. Toch zou ik deze band tekortdoen als ik ze een kloon van Spyro zou noemen, want er gebeurt veel op deze cd. Zo is er een mooi Afrikaans intro in 'Voyage suréel', met zang en gitaar van Lionel Loueke, met strak gespeelde accenten. 'When weasles fly' is dan weer een houseachtig nummer met een stevige basdrum op elke tel, hoewel er na anderhalve minuut een mooi verstilde jazzy piano klinkt. 'Keep on burning', geschreven door pianist Hannes Stollsteimer begint met een funky piano-intro, waarna de melodie door sax en trompet (gast Matthias Schieffl) gespeeld wordt. Voor de luisteraar is enige overeenkomst met de Brecker Brothers duidelijk. Overigens krijgt de meeswingende luisteraar het moeilijk in dit nummer, omdat aan het eind van het melodietje steeds op vernuftige wijze een halve tel wordt overgeslagen. Ook opmerkelijk in dit nummer: de korte blokfluitsolo van Manz. Op dat instrument heeft hij in de klassieke wereld al hoge ogen gegooid. 'La rêve du papillon' begint weer een beetje Afrikaans, waarna verstilde stukjes met viool, afgewisseld met stomende percussie het nummer complementeren.

Het laatste nummer van de cd, 'Crossroads', is een krap twee minuten durend duet voor sax en piano waarmee de luisteraar tot rust kan komen. Dat is wel nodig na het beluisteren van deze magnifieke cd waarop heel veel gebeurt, er stevig gegrooved wordt en waarop Jakob Manz laat horen dat wij van deze saxofonist nog veel kunnen en mogen verwachten.

Gijs Ornée

Bezetting:

Jakob Manz (altsax, blokfluit),
Hannes Stollsteimer (piano, toetsen),
Frieder Klein (basgitaar),
Paul Albrecht (drums),
Karl-F. Degenhardt (percussie)
+ Lionel Loueke (zang, gitaar),
Matthias Schieffl (alpenhoorn, trompet),
Alexandra Stollsteimer (viool)

Beluister het album hier:
<http://tinyurl.com/bzhwk87s>

RONIN RHYTHM CLAN
Moonday
 Ronin Rhythm Records

De Zwitserse toetsenist Nik Bärtsch is de grootmeester van de zogenoemde Zen-Funk, minimale funky composities, meestal alleen een groove zonder direct herkenbare melodie of harmonische ontwikkeling. Heel langzaam verschuiven de accenten, ritmen en klanken en wordt de luisteraar in een zenachtige staat gebracht. Zijn eerste albums zijn bijna volledig akoestisch en worden gekenmerkt door de knorrende bas van Kaspar Rast, strakke drums van Jeremias Keller, staccato 'prepared' piano van de meester zelf en de sonore brom van een bas- en contrabasklarinet van Sha. De nummers duren vaak lang (minimaal tien minuten, anders geraak je niet in die trance) en hebben geen namen maar nummers, zoals Modul 8_11, Modul 26 of Modul 42. Het vraagt even gewenning maar kan dan een heerlijke rust in het brein brengen. De laatste jaren maakte Bärtsch ook steeds meer elektrisch gekleurde albums zoals 'Randori' uit 2006, maar met de single (ja een single, maar met twee nummers van respectievelijk 14:57 en 10:29 meer een EP) 'Moonday' opent de Ronin Rhythm Clan met een groter opgezette band, met gitarist en blazers en zelfs een heuse trombone solo. De Ronin Rhythm Club bestaat al enige jaren en door de opzet met meer instrumenten ontstaat er meer variatie en zoals gezegd af en toe een solo. Voor de instappers in de Zen-Funk is dit een mooi startpunt. Bijzonder ook om te horen hoe de blazers het aanblazen van hun instrument regelmatig heel ritmisch inzetten. Het concept blijft verder hetzelfde: een zich langzaam ontwikkelende funk-groove die de luisteraar langzaam meeneemt in een heerlijke trance. Bärtsch heeft een eigen platenlabel, Ronin Rhythm Records waarop hij uitsluitend zogenoemde 'ritual groove music' uitgeeft, want er zijn meer minimalisten in de wereld.

Jaap Lampe

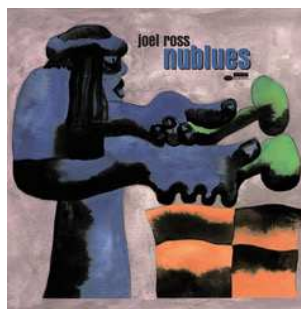
Bezetting:

Nik Bärtsch (piano, Fender Rhodes),
 Sha (basklarinet, altsax),
 Fabian Capaldi (fluit, tenorsax),
 Martial In-Albon (trompet, flugelhorn),
 Michael Flury (trombone),
 Manuel Troller (gitaar),
 Thomy Jordi (bas), Kaspar Rast (drums).

Beluister de plaat hier:

<http://tinyurl.com/u8p3ddt8>

JOEL ROSS
nublues
 BlueNote

De in Chicago geboren en in Brooklyn wonende vibrafonist Joel Ross ging in 2020 tijdens de Covid pandemie terug naar de New School om alsnog zijn graad te halen. In een college werd hij door saxofonist Darius Jones op het spoor gezet van de geschiedenis van de blues. Daar ontdekte Ross dat de blues meer is dan een harmonisch schema van twaalf maten. Hij realiseerde zich dat het meer gaat om een gevoel, 'sort of a spirit or an energy'. Verwacht bij de titel 'nublues' dus niet de bekende blues stampers en de harmonische overgangen die we allemaal zo goed kennen. De titel 'nublues' deed mij meteen denken aan nu-jazz; een verzamelterm die wat mij betreft verwijst naar een stroming van hedendaagse jazz met een groovende vaak elektrisch getinte sfeer, zonder heel sterke harmonische structuren. Meer muziek die zich ontwikkelt langs langere lijnen en sferen. Dat is precies wat er op 'nublues' ook gebeurt. Het titelnummer heeft de geest van de blues maar met de ongebreidelde vrijheid van de free jazz. Ross heeft de band niet voorgeschreven wat ze moesten spelen, maar hun gevraagd verbinding te zoeken. "And play the blues, however that comes off." Na free jazz is er hiermee nu ook free blues. Op YouTube is alleen het hele album als playlist te horen en zien we geen band live spelen, maar wie Joel Ross met zijn topband aan het werk wil zien kan in april in TivoliVredenburg terecht en in juli op het North Sea Jazz Festival in Rotterdam.

Jaap Lampe

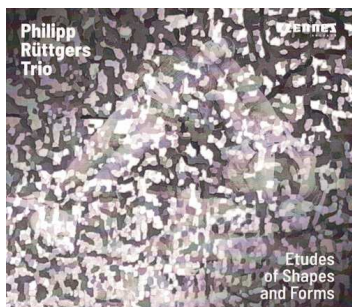
Bezetting:

Joel Ross (vibrafoon),
 Immanuel Wilkins (altsax),
 Gabrielle Garo (fluit),
 Jeremy Corren (piano),
 Kanoa Mendenhall (bas),
 Jeremy Dutton (drums).

Beluister het album hier:

<http://tinyurl.com/48ysfsj8>

PHILIPP RÜTTGERS
Etudes Of Shapes And Forms
 Zennez Records

Als een jazzpianist een studie doet naar vormen om muziek te maken en die pianist beweegt zich al jaren op het snijvlak van jazz, impro en hedendaags klassiek, kun je je er wel iets bij voorstellen, ook al zal je je geen precieze voorstelling kunnen maken hoe dat klinkt. Om dat helder te maken legt pianist Philipp Rüttgers zelf uit dat zijn muziek klinkt 'als dat je onder een blauwe hemel bent, koud water drinkt en naar een film van David Lynch kijkt'. Duidelijker kan je het niet uitleggen, zou ik denken. Voor wie nog meer hints wil, dan toch maar deze recensie.

De titels geven de sleutel. 'Krisscaped' gebruikt vormen die we kennen van pianiste Kris Davis, 'Craigs dance' verwijst naar de improvisaties van pianist Craig Taborn. Scheppingen uit de beeldende kunst vinden we terug in 'Escher' en bij 'Posthoven' zal wel een componist uit het begin van de negentiende eeuw horen. Allemaal uitgangspunten om te experimenteren en te improviseren met harmonische en ritmische structuren ('shapes'), en met composities en arrangementen voor een pianotrio ('forms').

Het resultaat levert geen gemakkelijke muziek op, wel een zoektocht die regelmatig op muzikale verrassingen stuit. Met atonale referenties naar composities van György Ligeti, en met contrapunt en free jazz. Er zijn arrangementen waarin bassist Thomas Pol een hoofdrol vervult, en drummer Sun-Mi Hong brengt met haar eigen kenmerkende stijl van suggestieve tikjes en droge en afgemeten maatvoering een bijzondere spanning aan. Het album bevat vier improvisaties die instant composities zijn. Heel vrij en toch steeds gestructureerd. Hier en daar en nergens opdringerig, is de piano 'prepared' met papier en magneetjes om het geluid te veranderen.

De zoektocht van Rüttgers heeft luistermuziek opgeleverd die iedere keer weer anders klinkt.

Tom Beetz

Bezetting:

Philipp Rüttgers (piano),
 Thomas Pol (contrabas),
 Sun-Mi Hong (drums).

Bekijk hier een video over het album:
<http://tinyurl.com/ythea2b6>

CHET BAKER/JACK SHELDON
In Perfect Harmony: The Lost Album
 Jazz Detective/Elemental Music

Zelfs ondergetekende had deze muziek nog niet eerder gehoord. Een studiosessie uit 1972, een jaar dat qua opnamen – uitgebracht of niet – tot dusverre volstrekt blanco was in de discografieën. Of het nou ging om uitgebracht of onuitgebracht materiaal. De verzamelaars wisten natuurlijk dat deze sessie bestond, zie pagina's 133-134 in de 2017-editie van mijn Bakerbio.

Wat we wisten, was dat Chet en Jack Sheldon – beiden trompettist/zangers – elkaar afwisselden in een serie liedjes. Zong de ene, dan blies de andere en andersom.

Volgens de overlevering had Sheldon zijn oude kennis van de West Coast overgehaald om mee te komen naar een studio in Tuscin, Californië. Een sympathieke geste, want Chet had weinig zelfvertrouwen nadat hij met een kunstgebit opnieuw moest leren spelen. Jack beloofde: we spelen om en om, dat wordt geen probleem.

In muzikaal opzicht is de samenwerking curieus. Zolang Sheldon zich tot het middenregister beperkt, is er sprake van enige verwantschap. Maar af en toe gooit hij er wat knetterende hoge noten tegenaan. Dan weet je meteen wie er aan het woord is.

Als zanger is hij het absolute tegendeel van Chet. Sheldon – destijds een joviale televisiepersoonlijkheid – zingt alsof hij onder de douche staat. Dat mag, we hebben allemaal onze eigenaardigheden. Maar Chets zang is véél zachter, subtieler, laid-back, meer jazzy en meer swingend. Je vraagt je af of die jolige Sheldon zich van dit contrast bewust was.

De sidemen komen solistisch vrijwel niet aan het woord, terwijl de twee koperblazers best wat solo-ruimte hadden mogen geven aan bijvoorbeeld pianist Dave Frishberg. Als gevolg hiervan zijn de tracks kort, en duurt het totale album zo'n 35 minuten.

Sheldon grijpt elke kans om zich te laten horen met beide handen aan, terwijl Chet het liefst in een hoekje wegkruipt. Hij scat geen enkele keer, maar zingt wel geregeld de melodie als opening en afsluiting. Volwaardige trompetsolo's – hele dan wel halve chorusen - van hem zijn te horen in vier van de elf tracks. Geestig is voorts 'I cried for you', met een chorus lang acht-om-acht van de twee blazers. Maar mooier is toch een stuk als 'When I fall in love', waarin Chet bijna het rijk alleen heeft.

De geluidskwaliteit is oké, zij het dat Chets bijdragen wat zacht zijn in de mix terwijl de bas doordringend is vastgelegd. Max Bolleman was er niet bij. Maar nogmaals: een sympathiek initiatief van Sheldon om zijn gededillusioneerde vriend naar de studio te slepen en tot wat spelen aan te zetten.

Dit curiosum is op elpee en cd verkrijgbaar vanaf 20 april. Toch alvast deze recensie, want het gaat bij dit label om kleine oplagen en elk nieuw Chet-album is Nieuws. **Jeroen de Valk**

Bezetting: Chet Baker en Jack Sheldon (trompet, zang), Dave Frishberg (piano), Jack Marshall (gitaar), Joe Mondragon (bas) en Nick Ceroli (drums).

JAZZ OP HET PODIUM

SUSANNE ALT

Bezetting:

Susanne Alt (sax),
Timothy Banchet (piano),
Thomas Pol (bas),
Yoran Vroom (drums),
Danique Kos (percussie).

Datum en plaats:

15 februari 2024,
Bimhuis, Amsterdam.

Het coronavirus zette ons hele leven op zijn kop. Kan er iets goeds voortkomen uit een wereld die op zijn kop staat? Zeker! Susanne Alt is namelijk teruggekeerd naar de akoestische jazz. Haar agenda stond vóór corona vol met optredens. Als avontuurlijke geest, probeerde Susanne graag verschillende genres uit, op verschillende manieren en altijd succesvol. Toen viel er een ongewenste stilte. Ze werd veroordeeld tot inactiviteit en sociaal isolement, veroorzaakt door overmacht. Nu is er haar album 'Royalty For Real', waarmee ze hulde brengt aan Roy Hargrove, de overleden trompettist die met zo weinig noten zoveel kon zeggen, en waarop weer onversneden jazz staat. Na eerdere funky avonturen, moet zoiets als thuiskomen van een spannende reis zijn.

Op 15 februari presenteerde ze het genoemde album. Dat deed ze zelfverzekerd, net als haar band. Susanne Alts spel was spannend en het was duidelijk dat zij zich thuis voelde in het volle Bimhuis. Hoewel de composities in de coronaperiode, een tijd van isolatie, zijn geschreven, weerspiegelen ze die afzondering niet, integendeel. Het materiaal van het album is op passende wijze een eerbetoon aan een geweldige muzikant. Pianist Timothy Banchet speelde temperamentvol. Zijn spel was soms 'groovy', dan weer lyrisch, maar altijd ijzersterk. Met Susanne Alt wisselde hij met gemak solo's af. Hun samenspel was sfeervol. Ze werden ondersteund door een ritmesectie die ook complimenten verdient. Welkom terug bij de akoestische jazz, Susanne!

Milan Popov

Susanne Alt. (Foto: Milan Popov)

Vlnr: Thomas Pol, Susanne Alt en Yoran Vroom.
(Foto: Milan Popov)

STEFANO BOLLANI

Bezetting:

Stefano Bollani (piano).

Datum en plaats:

9 februari 2024,
Bimhuis, Amsterdam.

Mis deze pianist niet bij een volgende gelegenheid! Hij buit alle finesses van het pianospelen uit. Grote bonus is zijn weergalozes humor. Maar daar moet je natuurlijk van houden. Het publiek in het uitverkochte Bimhuis lustte wel pap van het feestje dat Stefano Bollani bouwde. Op het podium van dit unieke talent gelden andere wetten. Ik was opnieuw vertederd en verbijsterd door zijn kunsten. Met zijn onpeilbare timing laveert hij razendsnel tussen schoonheid en de slappe lach.

Met zijn briljante improvisaties trok Bollani veel aandacht in de ensembles van trompettist Enrico Rava. Hij deed uiteenlopende projecten in jazz, klassiek, pop, filmmuziek en avant-garde en had bijzondere samenwerkingen. Een hoogtepunt in zijn discografie is 'Piano Solo' dat hij opnam voor ECM Records. Mijn begeerige fascinatie voor zijn spel, werd in Amsterdam gul door hem bevestigd. Hoewel ik zijn humor goed ken, werd ik toch weer verrast door zijn virtuoze nonsens. Ik moest denken aan de beste slapstick. Als die zo droog, recht voor je neus wordt opgevoerd, kun je niet anders dan huiveren. Zijn mimische bewegingen laten zich lastig beschrijven. Hou het op een balletdanser die achter het klavier heen en weer springt en toch perfect blijft spelen.

Naast romanschrijver en tv-persoonlijkheid is Stefano Bollani natuurlijk vooral een meesterpianist. Hij gebruikt jazz als een basissaus waar hij alles doorheen mixt. Zijn programma begon met werk van zijn nieuwe solo-album 'Blooming'. Dit album, waarop de muziek beweegt tussen verstilling en frivoliteit, is zeer de moeite waard. Live klinken de stukken intenser. Naast visueel 'kabaal' waren er intieme passages waarin Bollani de zaal met een warme deken overdekte. Hij speelde eigen transcripties van beroemde soundtracktracks zoals 'Otto e mezzo' (Fellini, Nino Rota) en 'Jesus Christ Superstar'. Indrukwekkend om deze filmische [vervolg in de rechterkolom...](#)

Stefano Bollani in actie. (Foto's: Joke Schot)

muziek op één piano te horen. Verbale grappen waren er ook en een 'sing along' werd bij Bollani een ontsprekende 'clap along'. Er waren twee royale 'encores', maar nog was het spijtig om weer los te moeten laten. Het is bijzonder om het gerijpte spel van een zeer vitale (jazz)pianist te kunnen ondergaan, dus nogmaals: grijp de kans om Bollani te zien optreden met beide handen aan!

Roland Huguenin

EEN GESPREK MET...

FLEURINE VERLOOP

Het aantal vrouwen in de jazz is marginaal en slechts een klein deel van hen is daadwerkelijk succesvol. Seksongelijkheid zie je terug in alle geledingen van het veld. Tegen de stroom van de tijd in, is het jazzbestel nog altijd een mannenbolwerk.

Vocaliste, tekstdichter en componiste Fleurine (Verloop) werd in 2021 voorzitter van BiMpro, de beroepsvereniging improviserende musici. Haar achternaam staat tussen haakjes, want ze opereert onder haar artiestennaam Fleurine. Direct na haar aantreden vormde ze een verenigingsbestuur dat voor de helft uit vrouwen bestaat. Het aantal vrouwelijke leden vervijfvoudigde sinds haar komst tot twintig procent van het totale ledenbestand, dat daardoor in korte tijd verdubbelde. Sturen op diversiteit bleek resultaat te hebben. Onder haar leiding sloot BiMpro zich in 2022 aan bij de Kunstenbond, waardoor de krachten zijn gebundeld voor het verwezenlijken van een sterkere positie van jazz- world- en impromusici in Nederland. In 2023 nam zij het initiatief tot vorming van Voice for Jazz Musicians Europe, een bundeling van vakorganisaties van jazzmusici uit tien landen, waarvan Fleurine het bestuur leidt. Daar worden kennis en ervaring gedeeld. In de partnerlanden is de ongelijke positie van vrouwen en een gebrek aan vrouwelijke rolmodellen, overal hetzelfde.

De aanleiding voor dit interview is de tweede editie van NL Women in Jazz, een evenement ter bevordering van de positie van vrouwen en meer diversiteit in de jazz tijdens de Internationale Vrouwendag op 8 maart. Een dag later vindt op dezelfde locatie, TivoliVredenburg, het Transition Festival in Utrecht plaats. Een mooie kans om de twee evenementen te combineren. Zo werd in samenwerking tussen BiMpro, TivoliVredenburg en Transition Festival het motto 'Transition to Equality' voor NL Women in Jazz [vervolg in de rechterkolom...](#)

BiMpro-voorzitter Fleurine. (Foto: Joke Schot)

bedacht. Het evenement biedt 's middags een paneldiscussie voor professionals en publiek, waarbij ook tolken aanwezig zijn. Musici, studenten, docenten, journalisten, (festival)boekers en zeker ook mannen, zijn van harte welkom om mee te komen praten. 's Avonds is er in Club Nine + The Pit een minifestival met drie vrouwelijke acts, waarmee de organisatie een statement wil maken (zie ook pagina 13 van deze Jazzflits).

We treffen Fleurine in een uitspanning aan de Amstel. Voordat het gesprek begint toont Fleurine twee publiciteitsfoto's voor NL Women in Jazz, waarop haar portret is te zien (zie links boven op pagina 13), en vraagt mijn mening. "Intens en geconcentreerd, maar ik mis oogcontact", is mijn reactie. Ze reageert meteen: "Het heeft vijftig jaar geduurd voordat er een vrouw als hoofd van een bond voor jazzmusici werd aangesteld. Bij vrouwen wordt er op de foto een lach verwacht. Of een harde blik die kracht uitstraalt, zoals mannen dat ook vaak doen. Ik doorbreek dat patroon door me te tonen zoals ik ben."

[Jazz begon toch als een vrijplaats voor uitingen en ideeën?](#)

"Jazz was de eerste muziek waarbij zwarte en witte mensen samen speelden en hun culturen mengden. Vrouwen hebben niet kunnen profiteren van die inclusie. Ik zou de situatie in de huidige tijd niet zo benadrukken, als het patroon dat vrouwen sinds het ontstaan van de jazz in de marge moeten opereren al stevig was doorbroken. Helaas is er voor hen nog veel terrein te winnen. Jazzmuziek is de meest vrije, democratische en open muziek, en toch is juist dat nog steeds een gebied dat voor tachtig procent door mannen wordt bevolkt. De meeste artiesten, boekers, programmeurs, jazzjournalisten en clubeigenaars zijn mannen. Ook de 'best of' lijstjes worden gemaakt door mannen en daar staan ook bijna alleen maar weer mannen op. Dat is heel raar.

Toen mijn carrière in 1994 begon, waren bijna al mijn collega's mannen, dus had het weinig zin om me op te winden over een scheve getalsverhouding. Toen ik 25 jaar later met mijn zoon en dochters meeding naar jamsessies zag ik dat er in dat patroon vrijwel niets was veranderd. Dat beeld onthutste mij. Toen ik me in genderongelijkheid ging verdiepen, viel het op dat de [participatievervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

patie van vrouwen in de klassieke en popwereld er een stuk beter voor staat. Het Concertgebouworkest bestaat voor veertig procent uit vrouwen. Het is al heel wat als er één of twee vrouwen in een bigband spelen en dan bezetten ze de vierde saxofoon of de vijfde trompet. Ik wil uitzoeken waarom dat zo is. Om alle vrouwen die in de Nederlandse jazz actief zijn een stem te kunnen geven, heb ik NL Women in Jazz bedacht. De eerste editie vond in 2023 plaats in het Bimhuis, in besloten kring, zodat er vrijuit kon worden gediscussieerd. Er waren ruim honderd vrouwen aanwezig, die de sterke sekseongelijkheid unaniem bevestigden. Een duidelijk signaal. Wat mij betreft was die eerste dag het begin van de transitie naar meer gelijkheid. Opvallend was dat de meeste vrouwen die actief zijn in de jazz, ook als ze vanuit hun positie invloed zouden kunnen uitoefenen, zelf liever geen ruchtbaarheid geven aan de scheve man-vrouwverhouding. De feiten hebben hun ogen geopend. De belangrijkste les was dat we de wereld alleen met elkaar, dus samen met mannen, inclusiever kunnen maken. Dat gebeurt natuurlijk niet vanzelf, dus moet het bewustzijn worden gevoed. Mooi is dat er naar aanleiding van die eerste dag drie initiatieven ontstonden: 'BiMpro vrouwen stage' op Amersfoort Jazz, 'Women on Horns' als onderdeel van Horn of Plenty in Den Bosch en een 'Ladies Night' in de ZOJazz Lounge van Graziëlla Hunsel."

"In het verleden was er slechts één plek voor vrouwen beschikbaar: achter een microfoon. Daar moest iets moois staan dat goed kon zingen. Mannen hadden de regie en bepaalden het repertoire, componeerden en arrangeerden. Shirley Horn, van wie je moeilijk kunt vaststellen of ze een zingende pianiste of een pianospelende vocaliste was, is een schoolvoorbeeld. Toen zij begon mocht ze alleen zingen. Pas later mocht zij zichzelf begeleiden. In haar tijd werd Nina Simone gezien als een 'eigenwijze bitch', terwijl ze haar eigen ideeën wilde volgen en voor zichzelf opkwam. Melba Liston was tromboniste en arrangeur in de band van Dizzy Gillespie. Er ontstond een revolutie toen zij werd aangesteld. De verschillende manieren waarop mannen en vrouwen kijken naar deze mechanismen, hangt sterk samen met beeldvorming en (voor)oordelen. Je kunt je blijven verbazen over het gebrek aan

[vervolg in de rechterkolom...](#)

emancipatie in de jazzwereld, maar hoe los je die ongelijkheid op? De heilige huisjes zijn neergezet door mannen. Als vrouw heb je goede 'skills' nodig en moet je bijna overcompenseren om te worden gezien. Jonge vrouwen moeten zich als man gedragen.

Na een concert van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw in Turkije, werd trompettiste Ellister van der Molen aangesproken door een meisje dat trompet studeerde en aangaf heel blij te zijn om een rolmodel te zien. Maar ook in Nederland zijn er nauwelijks rolmodellen waar jonge vrouwen zich op kunnen richten. Het is tekenend dat het aantal vrouwen dat nu aan de Nederlandse conservatoria studeert, met slechts twintig procent nauwelijks groter is dan toen ik daar dertig jaar geleden zelf studeerde. Dat beeld wil ik doorbreken door het te benoemen en er over te praten. Ik hoop dat er ruimte is voor een 'open mind'. Tijdens de eerste editie van NL Women in Jazz ontstond het plan om een 'Female Voice Quota' te hanteren. Dat is een richtlijn voor podia, concertprogrammeurs en persorganen om minstens twintig procent vrouwelijke makers een podium te bieden. We kunnen nog niet streven naar absolute gelijkheid omdat maar een vijfde tot een kwart van alle jazzmusici vrouw is, inclusief studenten. We strijden voor gelijkwaardigere werkgelegenheid. Het zou mooi zijn als er meer vrouwelijke bandleiders komen, zoals het Amsterdam Art Orchestra onder leiding van Marike van Dijk, dat ook voor het merendeel uit vrouwen bestaat."

"Succesvolle, beroemde vrouwen hebben vaak geen kinderen, of het blijft beperkt tot één kind en ze beginnen pas laat aan het moederschap, omdat het heel lastig is om het ouderschap te combineren met een carrière. Onderzoek heeft uitgewezen dat 75% van de vrouwelijke bandleiders geen kinderen krijgt. Vrouwelijke artiesten die wel kinderen krijgen, houden veel minder tijd over voor reizen en schrijven. Het inhuren van hulp is kostbaar en ingewikkeld. Kinderen krijgen is een grote extra uitdaging. 'Mothers in Jazz' op de site van London jazz News, is een interviewserie waarin aandacht wordt besteed aan dat 'conflict'. Emancipatie komt niet vanzelf. We hebben een systeemverandering nodig. Als je het probleem niet ziet, kun je het ook niet veranderen. Op 8 maart ga ik cijfers en verhoudingen presenteren die iedereen de ogen zal openen/waar niemand omheen kan. Voor het herkennen en hanteren van kansenongelijkheid heb je iedereen nodig. We zetten in op het wegnemen van hindernissen en het bevorderen van samenwerking.

MOJO heeft relatief veel vrouwelijke boekers, maar dat leidt niet per se tot de programmering van meer vrouwelijke artiesten, omdat die er gewoon niet zijn. Ik zet mij in voor een nieuwe generatie vrouwen, ook internationaal, zodat niet alleen de 'leuke jonge meiden' worden geboekt, maar vrouwen ook een mooie carrière kunnen opbouwen.

Na de eerste NL Women in Jazz dag, is er een groep vrijwilligers ontstaan, vrouwen en mannen, die oplossingsgericht meedenken. Ik houd niet van scheidslijnen maar als iets zo scheef is, voelt het als een plicht naar de generaties die na ons komen, om nu een 'wake-up call' te doen, zodat we naar een toekomst gaan met gelijke kansen voor iedereen. Ik hoop op een grote opkomst want journalisten, opleiders, boekers en directies in het veld hebben de mogelijkheid om een positieve verandering teweeg te brengen."

Roland Huguenin

Bekijk hier het programma van NL Women in Jazz:
<https://bimpro.nl/transition-to-equality-nl-women-in-jazz/>

VARIA

JazzPlein4 in Utrecht

Elke tweede zondag van de maand wordt de foyer van podium DUMS in Utrecht omgetoverd in JazzPlein4. De middag start om 15.30 uur met een optreden en daarna is er tot 18.00 uur een jamsessie. Eenieder is welkom. Entree en deelname zijn gratis.

Meer info: www.ujazz.nl

Duke Ellington midden jaren veertig.
(Foto: William P. Gottlieb)

Tien cruciale Duke Ellington-albums

Het blad Jazzwise vroeg Duke Ellingtonkenner Brain Priestley om de tien beste albums van zijn idool te kiezen. In een zee van 78-toeren platen en albums kwamen de volgende tien - in willekeurige volgorde - bovendrijven:

Ellington In Order Vols.1-5
(Sony/BMG);
Piano Reflections
(Capitol);
At Newport
(Columbia Legacy);
Money Jungle
(Blue Note);
Never No Lament:
The Blanton-Webster Band
(RCA Bluebird);

The Duke At Fargo 1940
(Storyville);
Carnegie Hall Concert 1943
(Prestige);
Ellington Uptown
(Columbia Legacy);
Duke Ellington And John Coltrane
(Impulse!);
The Far East Suite
(RCA Bluebird).

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Pianist Oscar Peterson en Hans Georg Brunner-Schwer in de MPS-studio in Villingen. (Foto: SWR/Familie Brunner-Schwer)

Televisie- en radiodocumentaire over MPS-label

Begin april besteedt de Duitse omroep SWR uitgebreid aandacht aan het label MPS uit Villingen. Op SWR-televisie is op 4 april de documentaire 'MPS - Die Legende lebt' te zien en twee dagen later wordt in SWR2 Jazztime de radiospecial 'Jazzin' the Black Forest - Das legendäre Label MPS' uitgezonden. Beide uitzendingen kunnen na uitzending op internet worden bekeken en beluisterd.

MPS is een befaamd jazzlabel. Vanaf 1968 reisden veel jazzlegendes naar de studio van Hans Georg Brunner-Schwer in het Zwarte Woud, onder wie Oscar Peterson, Duke Ellington, Friedrich Gulda, Monty Alexander, George Duke, Freddie Hubbard en Jean-Luc Ponty. De opnames hadden een hoge technische kwaliteit en de sfeer in de studio was familiaal. In 1983 verkocht Brunner-Schwer zijn label. De catalogus bevatte toen zo'n vijfhonderd producties met ook werk van onder anderen Jasper van 't Hof, Rolf en Joachim Kühn, Gunter Hampel, Daniel Humair, Alexander von Schlippenbach en Eberhard Weber. In de documentaire doet de laatste nog levende productiemedewerker, Lisa Boulton, verslag van de technische vooruitgang die MPS destijds boekte, maar ook van ontmoetingen met jazzmuzikanten van over de hele wereld. Friedhelm Schulz, muziekjournalist en voormalig vriend van Hans Georg Brunner-Schwer, slaat een brug tussen verleden en heden. Zeldzame archiefopnamen en privéfilmbeelden tonen de unieke sfeer. 'MPS - Die Legende lebt' is gemaakt door Sascha Schmidt en Micha Bojanowski en al vanaf 2 april 2024 via internet te bekijken in de ARD-mediabibliotheek: <https://www.ardmediathek.de/suche/jazz>.

Hnita Jazz Club plaatst jukebox met platen oprichter

Op 4 februari heeft Luc Vleugels, wethouder van cultuur van Heist-op-den-Berg, officieel een digitale Wurlitzer-jukebox in werking gesteld met een greep uit de platencollectie van Juul Anthonissen. De Wurlitzer-jukebox staat in het café van de Hnita Jazz Club, die in 1959 door Anthonissen werd opgericht en door hem tot zijn dood in 2008 werd geleid. Anthonissen beschikte over een collectie met zo'n twintigduizend 78-toerenplaten, singles en elpees, en vijfduizend cd's. Op dit moment zitten 120 albums in de jukebox, die zijn geselecteerd door Juuls kinderen Marijke en Peter. Het is de bedoeling dat de selectie de komende jaren zal worden aangevuld. De jukebox kan worden beluisterd tijdens de openingstijden van het Hnita-Café, eventueel ook individueel via een koptelefoon.

Tweede editie evenement NL Women in Jazz op 8 maart

Op 8 maart, de internationale Vrouwendag, vindt op initiatief van BiMpro de tweede editie plaats van het evenement NL Women in Jazz. Onder de noemer 'transition to equality' strijkt het dit jaar aan de vooravond van het Transition Festival neer in TivoliVredenburg. Het programma opent om 12.30 met een lunchpauzeconcert met het HKU Ensemble Large onder leiding van saxofoniste en componiste Kika Sprangers, een uur later start een aantal panelgesprekken met mensen uit de jazz-, impro- en worldscene, onder wie Marieke McKenna (NPO), Co de Kloet (InJazzradio), Annie van de Velde (hoofdredactrice Jazzism), Michiel Braam (ArtEZ), Ineke Vandoorn (zangeres), Susanna von Canon (boekster) en Linda Bloemhard (Codarts). Het geheel staat onder leiding van BiMpro-voorzitter Fleurine. 's Avonds (19.30 uur) is er nog een minifestival met optredens van Greetje Bijma/Nora Mulder/Mary Oliver, gitariste Ella Zirina en tot slot Sanem Kalfa, Miraculeus Layers. Voor het dagprogramma is aanmelding noodzakelijk. Voor het lunchpauzeprogramma via <http://tinyurl.com/bdcv572n> en de panels via tickets@bimpro.nl.

VRAAG EN AANBOD

Heeft u als lezer iets in de aanbieding of zoekt u iets op jazzgebied, meldt u dat dan bij ons. Maar ook als u een vraag heeft, of bijvoorbeeld op zoek bent naar de naam van een muzikant op een foto, kunt u met ons contact opnemen. Alles mag. Wij gooien het via deze rubriek 'vraag en aanbod' dan zagezegd in de groep, en, zoals u van Jazzflits gewend bent, geheel kosteloos. Aarzel niet! Ons e-mailadres is jazzflits@gmail.com.

OVERLEDEN

Alan Tomlinson, 13 februari 2024 (76)

Engelse trombonist, actief in vrijwel alle grote formaties in de vrije sector: die van John Stevens, Barry Guy, Tony Oxley, Keith Tippett. Optredens op het vasteland van Europa en elders in de wereld.

Bill Allred, 2 februari 2024 (87)

Trombonist in het swingidroom, vooral actief in het zuiden van de VS. Daarnaast festivals, op tournee met Wild Bill Davison – ook in Europa – en eigen elpees, waaronder die met zijn Classic Jazz Band, op gespecialiseerde labels, zoals Jazzology, Fat Cat's Jazz, Arbors en het Duitse Nagel-Heyer. Zijn zoon John, geboren in 1962, speelt ook trombone.

Dean Brown, 26 januari 2024 (68)

Amerikaanse gitarist, geboren in Frankrijk. Speelde met Tiger Okoshi, Billy Cobham, Bob James, Marcus Miller, de Brecker Brothers, kortom, met zowat iedereen in de fusion-hoek. (jjm)

INGEZONDEN

HUW WARREN

Lezer Rik Cox uit Gouda is erg enthousiast over pianist Huw Warren uit Wales. Al twee keer organiseerde hij een concert met Warren en op 11 en 12 april is de pianist andermaal in Gouda (<http://tinyurl.com/458fp4zf>). Een must voor de Jazzflitslezers vindt hij:

"Huw Warren is niet zomaar een pianist. Hij is subliem als hij zangers en zangeressen begeleidt, zoals June Tabor, Maria Pia de Vito, Sue Rynhardt en sinds kort Angharad Jenkins, met wie hij onlangs een cd heeft uitgebracht, 'Calennig'. Hij is ook geweldig in allerlei combinaties met jazztoppers als saxofonist-pianist Mark Lockheart ('Perfect Houseplants'), saxofonist Iain Ballamy, trompettiste Laura Jurd enzovoort. Maar ook solo (vaak met eigen composities) is hij een alleskunner."

**Rik Cox
Gouda**

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

VARIA

Voordracht doen voor Boy Edgar Prijs 2024

Tot 15 maart kan eenieder een musicus voordragen voor de Boy Edgar Prijs 2024. De genomineerde moet aan een aantal criteria voldoen: hij of zij moet actief zijn binnen de Nederlandse jazz- en geïmproviseerde muziek, met een staat van dienst van meerdere jaren; moet zich artistiek onderscheiden als solist, improvisator, componist, arrangeur of leider; moet een spilfiguur en vernieuwer binnen zijn of haar genre of stroming zijn; en mag de prijs niet al gekregen hebben. De prijs geldt niet als oeuvre- of aanmoedigingsprijs, zo meldt de organisatie verder. De prijswinnaar wordt geselecteerd door een jury met brede en actuele kennis van Nederlandse jazz- en geïmproviseerde muziek, die dat op basis van unanimité doet. De Boy Edgarprijs is de belangrijkste prijs in de Nederlandse jazz- en geïmproviseerde muziek. De winnaar wordt bekendgemaakt tijdens het inJazz-festival op 26-28 juni 2024 (Rotterdam).

Draag nu een kandidaat voor: <http://tinyurl.com/49b7sbjz>

JAZZ IN BEELD

De Italiaanse klarinetspeler Federico Calcagno liet 17 februari bij Hot House Leiden met zijn octet muziek horen die is geïnspireerd door de wereld van de bizarre schilderijen van de kunstenaar Jeroen Bosch. De muziek liep uiteen van fluisterzachte passages tot krachtige uitbarstingen, met onregelmatige en complexe ritmes en abstracte harmonieën. Calcagno gaf de leden van zijn octet daarbij veel ruimte om te improviseren waarbij het soms leek alsof allerlei bewegende onderdelen als puzzelstukjes perfect in elkaar pasten. Vooral in de tweede set klonk de band bij vlagen als een stoomwals die over het podium rolde. Evengoed was er ook ruimte voor een solo van José Soares op de wikkel van zijn flesje mineraalwater!

Marcel Schikhof ----->

VARIA

'Richard Hallebeek beste jazz/fusion-gitarist'

Richard Hallebeek is door de lezers van het blad *Gitarist* gekozen tot jazz/fusion/funk/world-gitarist van het jaar (Benelux). In dezelfde categorie van de *Gitarist* Poll 2024 staat Anton Goudsmit op zes (vorig jaar nog twee) en Philip Catherine op acht (vorig jaar nog drie). Hoogste nieuwkomers zijn Michiel Stekelenburg op twee en Ella Zirina op vijf. Al Di Meola komt als beste jazz/fusion/funk/world-gitarist (internationaal) uit de bus. John McLaughlin staat in deze categorie op drie, George Benson op zeven en John Scofield op acht. De volledige uitslag is te vinden in het maartnummer van het blad.

Workshop

'Improviseren over great jazz hits'

Saxofonist-arrangeur-dirigent Ruud Bergamin geeft van 17 tot en met 24 augustus in Normandië een workshop 'Improviseren over great jazz hits'. De workshop is voor bespelers van ritme-instrumenten, blazers, strijkers en/of stem (geen zang) die al enige ervaring hebben met akkoorden en improviseren. Overdag wordt gerepeteerd, 's avonds volgen uitleg en luistervoorbeelden. Op vrijdagavond is er een eindoptreden. Veel aandacht wordt gegeven aan het improviseren volgens Bergamins M.A.P. methode (het ontwikkelen van een solo vanuit een motief dat spontaan opkomt).

Informatie: <http://tinyurl.com/2jw8chcn>

Leider Federico Calcagno (links) en José Soares, die soleert op de wikkel van zijn flesje mineraalwater. (Foto: Marcel Schikhof)

Aleksander Sever. (Foto: Marcel Schikhof)

Nabou Claerhout. (Foto: Marcel Schikhof)

Bezetting: Federico Calcagno (klarinet, basklarinet, composities), José Soares (altsax), Nabou Claerhout (trombone), Adrian Moncada (piano), Aleksander Sever (vibrafoon), George Dumitriu (altviool), Pedro Ivo Ferreira (contrabas) en Nick Thessalonikefs (drums).

TERUG IN DE TIJD

AMVJ-JAZZFESTIVAL 1960

Voor de geboren Rotterdamse zangeres Rita Reys was het een thuiswedstrijd op 10 januari 1960 in het AMVJ-gebouw aan de Mauritsweg. Het gebouw van de Algemene Maatschappij voor Jongeren was in september 1959 opgeleverd en dus nog gloednieuw. De grote zaal telde 560 stoelen en was in gebruik als toneel, film- (van 1969 tot en met 1997 zat in het gebouw de Calypsobioscoop) en sportzaal. Ook waren er regelmatig jazzconcerten.

Rita Reys – ze wisselde tijdens de avond van jurk – was er tijdens het tweede AMVJ-jazzfestival te gast met het kwartet van pianist Pim Jacobs (met Ruud Jacobs (bas), Cees See (drums) en Wim Overgaauw (gitaar)). Ook speelden die

Rita Reys. (Foto: Herbert Behrens)

avond trompettist Ado Broodboom (met bassist Koos Serierse, drummer Ruud Pronk en Frans Elsen (?) op piano) in Rotterdam, en de Belgische saxofonist Jack Sels met het trio van pianist Jack van Poll. Jazz was populair bij de AMVJ in het seizoen 1959-1960: "Wanneer een slordige drieduizend jongeren in de ruimste zin van het woord de concerten van ons jazzcentrum hebben bezocht, dan kan gevoeglijk worden aangenomen, dat de diverse jazzfestivals in deze stad in een behoefte hebben voorzien", meldt het verenigingsblad.

Hans van Eeden

Vlnr: Pim Jacobs, Rita Reys en Ruud Jacobs.

Vlnr: Jack Sels met het trio Jack van Poll.

Vlnr: Frans Elsen?, Koos Serierse, Ruud Pronk, Ado Broodboom, onbekend. (Foto's: Herbert Behrens)

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

BEBOP

IT BEGAN IN THE BIG APPLE...

New York is niet altijd de hoofdstad van de jazz geweest. Laat ons aannemen dat jazz ontstond in New Orleans begin twintigste eeuw. Chicago was een knooppunt in het spoorwegennet en het verhaal gaat dat wegens sluiting van Storyville in New Orleans veel jazzmuzikanten erheen trokken.

Reeds in 1915 speelde kornettist Freddie Keppard in New York bij de Original Creole Band. In 1931 vloog gangster Al Capone achter de tralies in Chicago. De muziekbusiness stortte ineen (veel illegale dranklokalen sloten; red.) en muzikanten zagen kansen in New York City. James P. Johnson, Willie The Lion Smith en Fats Waller waren er de piano-pioniers. In 1923 verhuisde Duke Ellington naar Harlem, in 1929 vestigt trompettist Louis Armstrong zich in New York.

In de jaren dertig, veertig van de vorige eeuw werden talrijke jazzclubs opgericht in drie gebieden: Harlem, 52nd Street en Greenwich Village. Iedere jazzfan hoorde wel eens over de Cotton Club, de Savoy Ballroom en het Apollo Theater. Harlem werd de hotspot. In 1938 opende Henry Minton zijn Minton's Playhouse. En in Clark Monroe's Uptown House experimenteerde een groep jonge muzikanten: Thelonious Monk, Charlie Parker, Lennie Tristano, Kenny Clarke. De plaat 'The Harlem Jazz Scene 1941' laat gitarist Charlie Christian en trompettist Dizzy Gillespie schitteren.

Hun muziek had een nieuwe klankkleur, de bebop was geboren. Bedenk het als een nieuwe uitdrukkingvorm en zelfbevestiging van meestal zwarte muzikanten. De maffia introduceerde heroïne in de zwarte ghetto's in New York, ook in andere steden. Heel wat beboppers werden verslaafd, niet alleen zwarten. Voor de vuist weg citeer ik Miles Davis, Freddie Webster, Little Benny Harris, Dexter Gordon, Sonny Berman, Red Rodney, Howard McGhee, Fats Navarro, Tadd Dameron, Charlie Parker. Och ja, bijna allemaal in die periode. Toch kregen die bop-groepen werk in de Three Deuces, de Famous Door, de Royal Roost, de Bop City en de Onyx.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

De New Yorkse 52nd Street in 1948. (Foto: William P. Gottlieb)

In december 1949 was Charlie 'Bird' Parker de hoofdact in een club. Hij gaf zijn naam aan de Birdland, jazzcorner of the world. 'Birdland Broadcasts' van 1951-1952 van het Dave Brubeck Quartet met Paul Desmond zijn op plaat uitgebracht. George Shearing schreef in 1952 zijn 'Lullaby of Birdland'. Legendarisch is het concert van Art Blakey in februari 1954 'A Night In Birdland', met Clifford Brown, Lou Donaldson, Horace Silver, Curly Russell. John Coltrane speelde in 1963 'Live At Birdland'. Een anekdote. Miles Davis was in 1951 aan het werk in de Birdland, hij nam even pauze buiten nadat hij een blank meisje naar een taxi had geleid. De blanke politiemann riep Miles toe: 'Move on!'. Waarom, zegt Miles, ik werk hier, zie mijn naam op het reclamebord. 'If you don't move on I'm going to arrest you'. Miles weigerde op te stappen en de agent zei: 'You're under arrest'. Het werd de titel van zijn Columbia-plaat uit 1985.

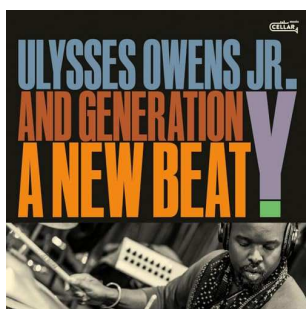
De Big Apple is de bijnaam voor de stad New York City. Die bijnaam kan voor het eerst gebruikt zijn in het boek 'The Wayfarer in New York' van Edward Sandford Martin, 1909. Uit de inleiding: 'New York is merely one of the fruits of that great tree whose roots go down in the Mississippi Valley. It inclines to think that the big apple gets a disproportionate share of the national sap'. Lezenswaardig is de rol van de Nederlanders die in 1626 hun nederzetting Nieuw Amsterdam noemden. De Nederlanders palmde een stuk land in, gaven het de naam Breuckelen, verbasterd tot Brooklyn. Maar in 1664 maakten de Engelsen zich daar de baas en doopten de kolonie om tot New York, de Hertog van York indachtig.

In 1971 werd actie ondernomen om New York te promoten. Als beeld werd een grote appel gebruikt. Alles waarop een appel gebruikt kon worden werd bedrukt: T-shirts, stickers, winkeltassen, stropdassen, drinkbekers. De toeristen kochten een mooie souvenir.

[vervolg op pagina 18 en verder...](#)

JAZZWEEK TOP DRIE

19 februari 2024

1 Ulysses Owens Jr. & Generation Y

A New Beat
(Cellar Music Group)

2 Dave Stryker Trio with Bob Mintzer

Groove Street
(Strikezone)

3 The Count Basie Orchestra

Basie Swings The Blues
(Candid)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Ralf Jacobs, Peter J. Kortens, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Milan Popov, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot. **Webbeheerder:**

Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

AANKOMST OP SCHIPHOL

Thelonious Monk (14 februari 1964). (Foto: Jack de Nijs)

Louis Armstrong en zijn vrouw Lucille (12 oktober 1949). (Foto: Joop van Bilsen)

DISCOGRAFISCHE NOTITIES (vervolg)

Ik kocht voor 10 euro nieuw de dubbel-cd 'Bebop – It began in the Big Apple' (BHM 2018-2). Genietbaar, 36 stukken opgenomen van 1944 tot 1955, ongeveer allemaal in New York. De nummers bieden een goede gelegenheid om de jazzkennis op te frissen. Welk nummer is dit ook weer? Wie is die saxofonist toch? En die pianist? Goed voor een jazzquiz. Van enkele van volgende muzikanten is eerder in Jazzflits een apart Jazzportret verschenen.

Hieronder volgen chronologisch de uitgeschreven verbeterde discografische notities. Op de twee cd's staan de nummers in een andere volgorde.

3 augustus 1944, Los Angeles

Charlie Barnet And His Orchestra, Skyliner (Dale Bennett)
Charlie Barnet (altsax, tenorsax, sopraansax, direction), Peanuts Holland, Johnny Mandel, Jack Mootz, Lyman Vunk (trompet), Charles Coolidge, Gerald Foster, Dave Hallet, Burt Johnson (trombone), Harold Herzone, Joe Meissner (altsax), Kurt Bloom, Ed Pippis (tenorsax), Bob Poland (baritonsax), Dodo Marmarosa (piano), Barney Kessel (gitaar), Howard Rumsey (bas), Harold Hahn (drums)
(ook uitgebracht als V-Disc 458B);

11 januari 1946, Los Angeles

Dodo Marmarosa Trio,
Mellow mood (Marmarosa)
Dodo Marmarosa (piano), Ray Brown (bas), Jackie Mills (drums) (Atomic 225)
Ook op 'Dodo Marmarosa – Complete Studio Recordings' – Lone Hill Jazz LHJ 10119;

26 juni 1946, New York

Jay Jay Johnson's Be-Boppers,
Mad be bop (Johnson)
[vervolg in de rechterkolom...](#)

J.J. Johnson (trombone), Cecil Payne (altsax), Bud Powell (piano), Leonard Gaskin (bas), Max Roach (drums) (Savoy 930A) – op het labeltje staat Earl Powell;

23 augustus 1946, New York

Sonny Stitt All Stars/The Be Bop Boys, Bebop in pastel (Powell)
Kenny Dorham (trompet), Sonny Stitt (altsax), Bud Powell (piano), Al Hall (bas), Wallace Bishop (drums) (Savoy SJL 2225) – Bebop In Pastel is gelijkaardig als 'Bouncing With Bud' van Bud Powell en Gil Fuller;

5 september 1946, New York

Kenny Clarke And His 52nd Street Boys
52nd street theme (Monk-Gillespie)
Fats Navarro, Kenny 'McKinley' Dorham (trompet), Sonny Stitt (altsax), Ray Abramson (tenorsax), Eddie DeVerteuil (baritonsax), Bud Powell (piano), John Collins (gitaar), Al Hall (bas), Kenny Clarke (drums) (Swing 244) (Classics 1171 = Kenny Clarke, 1946-1948);

5 september 1946, New York

Kenny Clarke And His 52nd Street Boys
Epistrophy (Monk-Clarke)
Fats Navarro, Kenny Dorham (trompet), Sonny Stitt (altsax), Ray Abramson (tenorsax), Eddie DeVerteuil (baritonsax), Bud Powell (piano), John Collins (gitaar), Al Hall (bas), Kenny Clarke (drums) (Swing 224) (Classics 1171);

6 september 1946, New York

The Be Bop Boys, Fat boy (Navarro)
Fats Navarro, Kenny Dorham (trompet), Sonny Stitt (altsax), Morris Lane (tenorsax), Eddie DeVerteuil (baritonsax), Bud Powell (piano), Al Hall (bas), Kenny Clarke (drums), Gil Fuller (arrangement) (Savoy Records 901) (Indigo 2071)
De Be Bop Boys zijn Fats Navarro, Sonny Stitt en Bud Powell;

22 april 1947, Hollywood

Lucky Thompson And His Lucky Seven,
Boppin' the blues (Thompson)
Neal Hefti (trompet), Benny Carter (altsax), Lucky Thompson (tenorsax), Bob Lawson (baritonsax), Dodo Marmarosa (piano), Barney Kessel (gitaar), Red Callender (bas), Jackie Mills (drums) (His Master's Voice 9725) (RCA Victor 20-2504);

26 september 1947, New York

Tadd Dameron Sextet, Our delight (Dameron)
Fats Navarro (trompet), Ernie Henry (altsax), Charlie Rouse (tenorsax), Tadd Dameron (piano), Nelson Boyd (bas), Shadow Wilson (drums) (Blue Note 540);

28 oktober 1947, New York

Tadd Dameron And His Band, A be bop carroll (Dameron)
Fats Navarro (trompet), Ernie Henry (altsax), Tadd Dameron (piano), Curly Russell (bas), Kenny Clarke (drums), (na beluistering: geen vocal van Kay Penton) (Savoy Records 931);

3 december 1947, Los Angeles

Dodo Marmarosa Trio, Bopmatism (Marmarosa)
Dodo Marmarosa (piano), Harry Babasin (cello), Jackie Mills (drums) (Dial 752) (Spotlite 108);

5 december 1947, New York

Fats Navarro Quintet, Be bop romp (Navarro)
Fats Navarro (trompet), Charlie Rouse (tenorsax), Tadd Dameron (piano), Nelson Boyd (bas), Art Blakey (drums) (Savoy 959B);

5 december 1947, New York

Fats Navarro Quintet, Barry's bop (Navarro)
Fats Navarro (trompet), Charlie Rouse (tenorsax), Tadd Dameron (piano), Nelson Boyd (bas), Art Blakey (drums) (Savoy 959A)

24 december 1947, New York

Jay Jay Johnson's Bop Quintet, Bone-o-logy (Johnson)
[vervolg op de volgende pagina links...](#)

J.J. Johnson (trombone), Leo Parker (baritonsax), Hank Jones (piano), Al Lucas (bas), Shadow Wilson (drums) (Savoy 942B);

juni 1948, Detroit

Lord Nelson And His Boppers, Red shoes (Stitt)
Willie Wells (trompet), Sonny Stitt (= Lord Nelson) (altsax), Milt Jackson (vibrafoon), Will Davis (piano), Jimmy Glover (bas), Dave Heard (drums) (op OJC 1771, Milt Jackson/Sonny Stitt, 'In The Beginning');

6 mei 1949, New York

Dizzy Gillespie And His Orchestra, Jump did-le ba (Gillespie)
Dizzy Gillespie, Joe Carroll (vocals), Willie Cook, Benny Harris, Elmon Wright (trompet), Andy Duryea, Sam Hurt, Jesse Tarrant (trombone), John Brown, Ernie Henry (altsax), Joe Gayles, Yusef Lateef (tenorsax), Al Gibson (baritonsax), James 'Hen Gates' Forman (piano), Al McKibbon (bas), Teddy Stewart (drums) (HMV 9832) (RCA Victor 20-3481);

9 mei 1949, New York

George Wallington's All Stars, Igloo (Lloyd)
Jerry Lloyd (= Jerry Horowitz) (trompet), Kai Winding (trombone), Brew Moore (tenorsax), Gerry Mulligan (baritonsax), George Wallington (piano), Curly Russell (bas), Charly Perry (drums) (geen vocals door Buddy Stewart zoals geciteerd) (op het labeltje staat Horowitz als trombonist) (Savoy XP 8112A) (XP - extended play);

9 mei 1949, New York

George Wallington's All Stars, Knock out (Wallington)
Jerry Lloyd (= Jerry Horowitz) (trompet), Kai Winding (trombone), Brew Moore (tenorsax), Gerry Mulligan (baritonsax), George Wallington (piano), Curly Russell (bas), Charly Perry (drums), nu wel met Buddy Stewart (vocal) (Savoy XP 8112A);

12 mei 1949, New York

Al Haig Sextet, Skull buster (Haig)
Stan Getz (tenorsax), Al Haig (piano), Jimmy Raney (gitaar), Gene Ramey (bas), Charlie Perry (drums), Carlos Vidal (congadrum) (Seeco 10-005A) (OJC 1929);

8 augustus 1949, New York

Bud Powell Trio, Ornithology (Benny Harris-Parker)
Bud Powell (piano), Tommy Potter (bas), Roy Haynes (drums)
(Blue Note, 'The Amazing Bud Powell')

23 augustus 1949, New York

Kai Winding Sextet, Sid's bounce (J. Kaminsky)

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Tadd Dameron en Fats Navarro (rechts) rond 1947 in New York. (Foto: William P. Gottlieb)

Kai Winding (trombone), Brew Moore (tenorsax), Gerry Mulligan (baritonsax), George Wallington (piano), Curly Russell (bas), Roy Haynes (drums) (New Jazz 809)

23 augustus 1949, New York

Kai Winding Sextet, A night on bop mountain (Winding)
Kai Winding (trombone), Brew Moore (tenorsax), Gerry Mulligan (baritonsax), George Wallington (piano), Curly Russell (bas), Roy Haynes (drums) (New Jazz 809);

17 februari 1950, New York

Sonny Stitt Quartet, Avalon (Jolson-Rose-DeSylva)
Sonny Stitt (tenorsax), Kenny Drew (piano), Tommy Potter (bas), Art Blakey (drums)
(Prestige 7054, Stitt's Bits) (Classics 1291);

16 september 1950, New York

Dizzy Gillespie Sextet, Nice work if you can get it (Gershwin-Gershwin)
Dizzy Gillespie (trompet, vocals), Jimmy Heath (altsax), Jimmy Oliver (Seldon Powell) (tenorsax), Milt Jackson (piano), Percy Heath (bas), Joe Harris (drums) (unknown vocals, maar na beluistering geen vocals) (Prestige 736);

oktober 1950, New York

Charlie Parker & Coleman Hawkins, Ballade (Parker-Hawkins)
Charlie Parker (altsax), Coleman Hawkins (tenorsax), Hank Jones (piano), Ray Brown (bas), Buddy Rich (drums) (Verve) - video op YouTube;

15 december 1950, New York

Sonny Stitt Quartet, Cherokee (Noble)
Sonny Stitt (altsax), Junior Mance (piano), Gene Wright (bas), Art Blakey (drums) (Prestige 733);

17 januari 1951, New York

Charlie Parker Quintet, Au privave (Parker)
Miles Davis (trompet), Charlie Parker (altsax), Walter Bishop Jr. (piano), Teddy Kotick (bas), Max Roach (drums) (Verve);

[vervolg op de volgende pagina links...](#)

Lucky Thompson in The Three Deuces, NY, juli 1948. (Foto: William P. Gottlieb)

1 mei 1951, New York

Bud Powell Trio, Un poco loco (Powell)
Bud Powell (piano), Curly Russell (bas),
Max Roach (drums) (Blue Note 1577);

1 mei 1951, New York

Bud Powell Trio, A night in Tunisia
(Robin-Gillespie-Paparelli) Bud Powell
(piano), Curly Russell (bas), Max Roach
(drums) (Blue Note 1576);

30 januari 1953, New York

Miles Davis Sextet, Compulsion (Davis)
Miles Davis (trompet), Sonny Rollins,
Charlie Parker als Charlie Chan (tenor-
sax), Walter Bishop Jr. (piano), Percy
Heath (bas), Philly Joe Jones (drums)
(Prestige 7044-7822) (OJC 071);

30 januari 1953, New York

Miles Davis Sextet, Round midnight
(Williams-Monk-Hanighen) Miles Davis
(trompet), Sonny Rollins, Charlie Parker
(tenorsax), Walter Wishop Jr. (piano),
Percy Heath (bas), Philly Joe Jones
(drums);

28 juli 1953, New York

Charlie Parker Quartet,
Now's the time (Parker)
Charlie Parker (altsax), Al Haig (piano),
Percy Heath (bas), Max Roach (drums)
(Verve);

28 juli 1953, New York

Charlie Parker Quartet, Chi chi (Parker)
Charlie Parker (altsax), Al Haig (piano),
Percy Heath (bas), Max Roach (drums);

13 november 1953, New York

Thelonious Monk Quintet,
Think of one (Monk)

vervolg in de rechterkolom...

Julius Watkins (french horn), Sonny Rollins (tenorsax),
Thelonious Monk (piano), Percy Heath (bas), Willie Jones
(drums) (Prestige 1352);

11 mei 1954, Hackensack, NJ

Thelonious Monk Quintet, We see (Monk)
Ray Copeland (trompet), Frank Foster (tenorsax), Thelonious
Monk (piano), Curly Russell (bas), Art Blakey (drums)
(Prestige 7245);

4 oktober 1955, Hackensack, NJ

Elmo Hope Quintet, Zarou (Hope)
Elmo Hope (piano), Frank Foster (tenorsax), Freeman Lee
(trompet), John Ore (bas), Art Taylor (drums) (Prestige 7021).

Voor wie nog méér wil ...

Charlie Parker,

Now's The Time, The Complete Studio Master Takes – 10 cd
Le Chant du Monde (40 euro);

Jazz On Savoy – 1955-1962

Jazzflits 382 (12 september 2022) heeft uitgebreid aandacht be-
steed aan 108 nummers van twee doosjes van telkens drie cd's
(goedkoop);

Buddy DeFranco

The Bebop Years – 1949-1956 (10 euro).

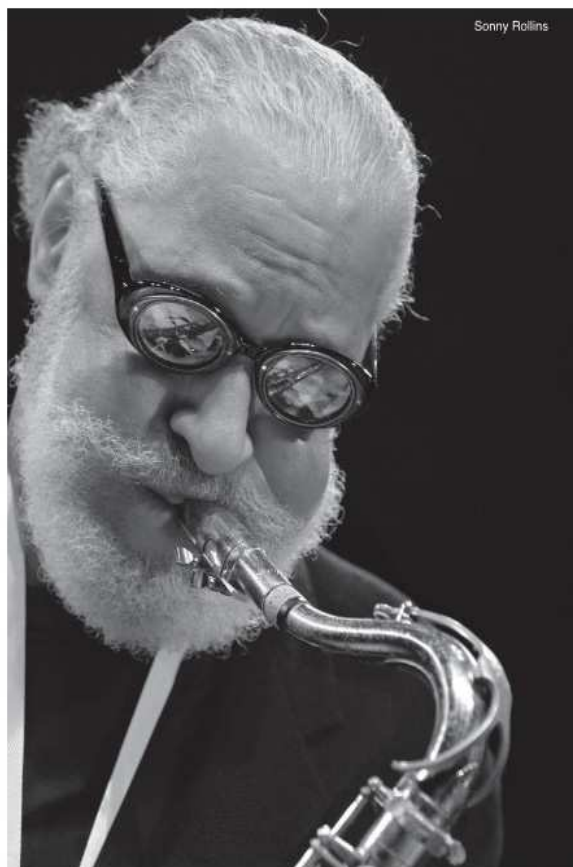
Erik Carrette

Fototentoonstelling Tone & Image Gallery, Schiedam

DUTCH MASTERS 9 JOKE SCHOT

Joke Schot is al 35 jaar
actief als fotograaf bij
concerten van jazz- en
wereldmuzikanten.
Al en toe maakt ze
een uitstapje naar
rockartiesten die zij
bewondert. In de
nagende tentoonstelling
met werk van toonaan-
gevende Nederlandse
muziekfotografen laten
we beelden zien uit het
brede archief dat Joke
heeft opgebouwd.

Deze tentoonstelling kwam
mede tot stand dankzij

Elise Mathilde

mania
DE NEDERLANDSE MUSEUM- & CONCERT-
ORGANISATOR

Tone & Image Gallery
Art Centre Schiedam
Lange Nieuwstraat 191-I
3111 AJ Schiedam

3 maart t/m 14 april 2024 - Geopend donderdag t/m zondag van 12.00 - 17.00 uur

T 06 28 579 051, E toneandimagegallery@gmail.com, W toneandimage.gallery